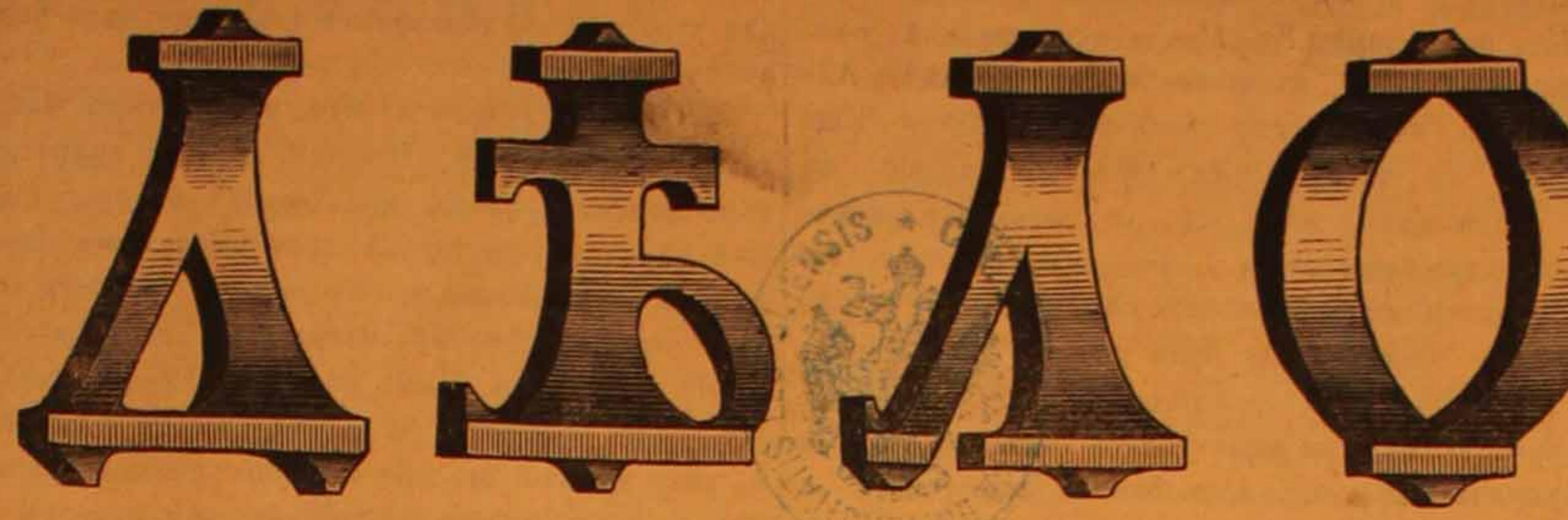

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ сутки) о 4-й год. попол. Литер. податокъ „Библиотеки наизн. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и посолдного для кожного мѣсяця.
Редакція, администрація и експедиція підъ Ч. 44 улица Галицка.
Всѣ листы, посылки и реклами належать пересыпать подъ адресою: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.
Рукописи не звертаються толькъ на попереднє застереженіе.
Поодиноке число стоять 12 кр. а. в.
Оголошення припиняються по цѣлї 6 кр. а. в. бѣдь однакъ строчки початкові.

Рекламиція неопечатаній вѣлький бѣдь порта.
Предплату належать перевозити франко (найлучше поштовими пересыпомъ) до: Администрації часописа „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) цвітня розпочинається другій кварталь сегордичного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки наизн. повѣстей“. Просимо о надсыпань дальши предплаты и о скоре вирѣвнань залегостей.

Ново-приступаючій предплатники на „Библ. наизн. пов.“ дѣстанутъ за доплатою 1 зр. а. в. початокъ (12 аркушівъ) повѣсти М. Іокаля „Золотий Чоловѣкъ“.

Справа Лаврѣвскаго монастыря.

Львівській Русинамъ розпочали вже свою дѣяльність супротивъ замаху Єзуїтівъ на монастырь въ Лавровѣ. Дѣло вже вияснило. Після „Шематизму“ львівської архідієцезії за р. 1884 (стор. 303) въ Лавровѣ нема вже анѣ одного черніця Василіянина. Де подѣлися зъ оттамъ игуменъ и черніцѣ, когоихъ усунувъ, чи они въ живыхъ, чи погибли смертею, сего нѣкто не знає. Есть тамъ теперъ игуменъ „Реформатъ“ о. Дим. Жуковскій 4 ученики новиція зъ Добромури (якимъ правомъ? — Ред.) и 2 якісь „помочники“.

Вчера отбувся загальний зборъ членовъ Ставропігійского Інститута, на котрому ухвалено внесенія посла проф. Юл. Романчука, щобы Ставропігія вислали въ той спрѣв до Вѣдія депутатію, котро-бы въ міністерствѣ, въ нунціатурѣ и С. Вел. Цѣсареви ту спрѣву представила. Кромѣ того завязуєся комітет у Львовѣ, котрый склике вчехъ львівськихъ Русиновъ, а то, на основѣ резолюції въ спрѣв добромильского монастыря ухваленої торбочнимъ всепароднымъ вчехъ, вишло въ імени Русиновъ цѣлого краю депутатію сть меморіаломъ до Вѣдія. Обѣ депутатії будуть дѣлати спільно. До депутатії отъ Інститута Ставропігійского выбраній: старѣшина проф. дръ Ісидоръ Шараневичъ и членъ Ставр. Інститута, властитель добра п. Володиславъ Федоровичъ.

Ликвидація банку рустикального и становище Русиновъ въ той спрѣв.

Въ дискусії надъ пытаньемъ, які обовязки має руска интелигенція для довжниківъ б. банку рустикального, предкладаю сихъ коль-

ка увагъ, котрый може причиняется до розъясненія сей справы.

Не вижу розвязанія спрѣви въ ликвидації, розпочатої комітетомъ т.зв. обывательскимъ, котроа після непотрѣбної проволоки мусить скончиться таки конкурсомъ, а натомѣстъ бажаю отворенія конкурсу до всего маєтку банкового — зъ слѣдуючихъ причинъ:

1. Ликвидаторы предкладають довжникамъ, щобы вразъ съ мѣрными отсоками и коштами заплатили той капиталъ, котрый ведя книжкою банку ще залигає. Натомѣстъ однакожъ потерпѣли-бы тіи численній довжники банку, котрый фактично заплатили доси величезній суми, записаній въ книгахъ банку „на заспокоеніе (безмѣрныхъ) отсоковъ и коштівъ“ ведя правної засады, що сплаты идутъ передовѣмъ на заспокоеніе отсоковъ и коштівъ. Довжники тіи отже утратили-бы при поза-судовомъ поладженію ихъ спрѣви на основѣ виказовъ банковихъ — правне добродѣйство зъ установи противъ лихви: дамагатися „въ судѣ“, щобы черезъ ти докональній сплаты уморено якъ дѣйстно пожичений имъ капиталъ, такъ и справедливий, не-лихварскій отсоки отъ того капиталу, — и для того, судове, с. в. конкурсове поладженіе спрѣви обявляються для довжниківъ банку пожданіймъ.

2. Ликвидація побистане коштами експериментомъ, а то въ причини невыплатности переѣжчичного довжника, до котрои сильно причинилося „дѣловодство“ повѣтowychъ начальниковъ банку. Звѣтна бо есть рѣчъ въ краю, що пожички удѣлюваній були загальнозвѣтнимъ марнотратникамъ, безъ порученія за нихъ другихъ, виключно на заставъ грунтівъ, котрій не мали и въ великой часті доси не мають книгъ гипотечныхъ, черезъ що и фраза, будто-бы за довги отповѣдали задовженій господарства, есть толькъ до якоис степени правдива. До того треба взяти на увагу, що підъ грохьбою екзекуції и ліквідації заплатили довжники доси не лише велику суму готівкою, котру однакожъ, якъ сказано, почесливъ банкъ переважно лишь на заплату 12—15% отсоковъ та дѣйстніхъ и мнимыхъ коштівъ, але по-при тое за проволоку въ екзекуції выбрали по начальники бюръ повѣтowychъ банку всеможливій натурації, живій и мертвій, бѣгъ довжниківъ, котрій були певні, що за тіи данини банкъ пожде имъ съ своїмъ довгомъ, подобно якъ мѣщевій арендаръ, ко-

трый свои проценты по селу выбирає въ натураліяхъ. Въ той спосіб витратили довжники постепенно здобутки своїхъ задовженійъ господарства у грошахъ, котрій взято на залагшій 15%, отсоки, и въ натураліяхъ, призначенихъ на приховокъ, приростъ и продажъ въ овочахъ своїхъ працѣ. По такої господарцѣ банку годѣ отже надѣялись, щобы перестрѣчный довжникъ фактично заплатившій готовими грощами и натураліями большу суму, якъ ему пожичено, разомъ съ справедливими отсоками, хотѣвъ, а що найважнѣйше, мѣгъ платити тую суму съ отсоками, котра въ книгахъ банку фигурує якъ довжній капиталъ. Змагання отже ликвидаторовъ, щобы невыплатній выплатилися, мусить довести ad absurdum всю роботу, а сей результатъ разомъ съ показными коштами ликвидації, котрій пофѣдять впливачючі вплати, мусить вѣрителѣть банковихъ довести до енергичного намагання на оголошеніе конкурсу.

3. Натомѣстъ конкурсъ, безъ проволоки оголошений, представляє слѣдуючій для довжниківъ банку шансъ:

Самовладнімъ паномъ всего маєтку банкового стаю въ конкурсу видаєть вѣрителѣть, котрый має задачу — зреалізувати маєтокъ банкрута якъ найскорше и вгорнути при якъ найменшихъ коштахъ якъ найбільше готівки, котра служить на соромъ обѣдленіе рѣвнодушнихъ для насъ вѣрителѣвъ банку.

Отже при оголошенніе конкурсу мусить видаєть вѣрителѣть, щобы здобути готовку:

а) Спродати черезъ ліквідацію реальності, свого часу черезъ банкъ на ліквідаціяхъ купленій. А що такихъ реальностей, іменно селянськихъ, есть число велике, то продажъ тая буде мусѣла звѣборувати менш-больше вѣдъ до купна грунтівъ охочій мѣщевій капиталъ. Тутъ отже буде не легка але вдячна руску інтелигенцію дожидати задача — постаратися, щоби тії господарства набували рускій громади, братства, сподки, людѣ...

б) Рівночасно приступити видаєть до продання черезъ ліквідацію векселівъ и другихъ проблематичнихъ банковихъ вальорівъ, (котрій насъ зовсѣмъ не обходять), — въ кінці:

в) До продажи черезъ ліквідацію своїхъ, на сельскихъ господарствахъ загипотекованыхъ претенсій, с. в. власне до ліквідації претенсій, якъ має до нашихъ селянъ, довжниківъ банку.

Предплата на „Дѣло“ для Аустрії:		для Россіи:	
на пільний рокъ	12 кр.	на пільний рокъ	12 рубл.
на піль року	6 кр.	на піль року	6 рубл.
на четверть року	3 кр.	на четверть року	3 рубл.
за дол. „Библиотеки“:		за дол. „Библиотеки“:	
на пільний рокъ	16 кр.	на пільний рокъ	16 рубл.
на піль року	8 кр.	на піль року	8 рубл.
на четверть року	4 кр.	на четверть року	4 рубл.
на саму доплату:		на саму доплату:	
на пільний рокъ	5 кр.	на пільний рокъ	5 рубл.
на піль року	250 кр.	на піль року	250 рубл.
на четверть року	125 кр.		
за дол. „Библиотеки“:		за дол. „Библиотеки“:	
на пільний рокъ	15 кр.	на пільний рокъ	15 кр.
на піль року	750 кр.	на піль року	750 кр.
на четверть року	375 кр.		
на саму доплату:		на саму доплату:	
на пільний рокъ	6 кр.	на пільний рокъ	6 кр.

Нема бо обавы, щобы видаєть вѣрителѣвъ вважився на кошти судовій и адвокатскій

около 40.000 процесовъ; а суму тую вважать ярадше за пілько въ уваги, що досвѣдъ учить, якъ то по переведеній ліквідації виростають нові процесы екзекуційній противъ третімъ особамъ, котрій бѣдь многихъ лѣть, іногда въ найлучшій вѣрѣ заволодѣли частинами задовженого господарства. Нема отже обавы, щобы видаєть вѣрителѣвъ вважився на довголѣтнє, ведя правиль нашої перестарѣлої процедури, борканье съ довжниками — съ тою перспективою, що при рівночасно розписаныхъ тисячахъ ліквідацій, въ браку локальнихъ до купна охочихъ капиталовъ, здобуде — якъ съ свого часу въ южно-руськихъ губерніяхъ практиковано — на засувъ „що кѣ дасть?“ по кольканайць гульденовъ brutto за господарство, въ которыхъ по потрученю коштівъ дуже легко могло-бъ якъ здобутокъ для вѣрителѣвъ вийти зеро. Въ власнімъ отжедобре понятіи интересъ представляється для видаєть вѣрителѣвъ якъ єдиний вибѣдь — скоре переведеніе, безъ заходу, а головно безъ коштівъ, ліквідації и банківъ претенсій, найпрактичнѣйше, після групъ мѣщевихъ, въ той цѣли, щоби ведя засуды bis dat, qui oit dat достати на сей товарь купцівъ и готівку.

Цѣну купна сихъ претенсій поставитъ купець не інакше, якъ въ той спосібъ, що розгадавши, якъ въ книгахъ банку такъ и у довжниківъ, яку суму довжники дѣйстно заплатили, обчислити дѣйстно довжній капиталъ, аль не отшибне не толькъ кошти межливихъ процесовъ, але и власне ризико, — черезъ що при ідеальнихъ умовахъ економичніхъ въ краю видаєть вѣрителѣвъ полутивъ-бы майже цѣлій, дѣйстно довжній капиталъ вразъ съ справедливими процентами. Зъ уваги однакъ, що въ нашому краю нема такихъ умовъ, а натомѣстъ есть недостатокъ капиталовъ и бракъ конкуренції по сторонѣ купуючихъ, а заразомъ грозить въ високомъ степенії невыплатність въ сторони довжниківъ зъ причинъ повыше поданыхъ, — то умовія тії не можуть мати іншого наслѣдку, якъ той, що ліквідантъ будуть мусѣли високо числити свое ризико, и въ слѣдъ за тимъ тії претенсії дешево набувати, за значнімъ опустомъ не лише номінальноїихъ вартості, але и бѣдь вартості дѣйстної. На роздѣлѣ licitando здобутыхъ сумъ помежи вѣ-

Наша литература — а духъ часу.

Отчимъ Михайлъ Подолинського, виголошений у Львовѣ въ ХХІІІ роковини смерти Т. Шевченка.

(Конецъ.)

Історія отродження ческого народа не вмѣрно цѣкава. Въ другій половинѣ XVIII столѣття ческого народа вже и зовсѣмъ не було на свѣтѣ. Ще въ р. 1825 не вѣрить Добровскій, однакожъ въ першихъ патріотівъ ческихъ въ можність здвигненія ческого языка на степень языка литературного и противітвія заложенію ческими газетами, звѣтністю опублікованої „Са-борівъ-у-бѣлѣнѣ писемъ“. До него то обвязався 20 падолиста 1825 р. незабутній Палацкій, промовляючій за такою газетою памятнимъ словами: „Коли-бѣ я бувъ родомъ циганъ и бувъ вже посѣдѣнімъ потомкомъ вымираючого моего племени, то ще уважавъ-бы за свою повинність, напружити всѣ силы, щобы въ лѣтописахъ людскости осталася по моїмъ народѣ добра вгадка“. Що того самого часу походить и славне висказанье одного зъ колькожъ ческихъ патріотівъ, звѣтністю ся разъ на нараду; „Коли-бѣ надъ нами завалилася стеля, и позавівалася на насъ, то не стало-бъ ческого народа“. Ale ясне порозумѣніе духу часу, горяча любовь до рѣдного народа и несхитна вѣра въ его будучність у такихъ патріотівъ, якъ Палацкій, Юнгманъ, Ганка, Коларъ, Шафарикъ, доконали чудо, рѣбного которому ледви чи подыбти деинде на свѣтѣ. Нынѣ ческій народъ зачислился до найкультурнѣйшихъ народовъ на свѣтѣ, має больше

наукову литературу, котра може ити въ заводы навѣть съ великими европейскими литературами; має домородну штуку, театръ, котшуючій миліоны и має майже все, чого може собѣ бажати просвѣщеній народъ. Докладація исторії такъ давно-скорого и повного отродження ческого народа, есть неизмѣрно поучаюча, а передовѣмъ цѣкава и важна для насъ Русиновъ.* Чехи бо показали свѣтлови, якъ то подімуються підъ піднімъ народівъ.

Шекспира и іншихъ велітівъ людскога духа для свѣтла однакова, хочъ-бы они були жили о цѣлі столѣтія раніше, або пізнѣйше, якъ жили справдѣ. Тому-то, коли наша литература ви-попнувши свою задачу, виходила народъ просвѣщений и почитаний въ свѣтѣ, коли удастся її создати творы всемірного значенія и не-вимираючою красы и славы, — то кому пр

ритељствъ скончится дѣяльность заряду конкурсного, который съ довѣрниками банку не потребует мати нѣякого дѣла. По законченю конкурсу являются зовсѣмъ иной лица на сценѣ, а именно: въ одной стороны капиталисты, котрій претенсіи банку до довѣрниковъ на ліквідаціи набули, и мають право, безъ зглажду на цѣну купна, процесувати а познѣйше ліквідувати господарства довѣрниковъ до високости дѣйстно довѣрного капитала съ принадлежностями, — а въ другои стороны — тіи давній банковій довѣрники, и обѣ стороны вступаютъ въ пересправы съ собою. И одной и другой сторонѣ буде на руку — безъ интервенції суду уладитись въ той способъ, що властитель претенсіи радо прийме съ приличнымъ выскомъ заплату, на яку довѣрника стати, а довѣрникъ позбудеся довгу разъ на завсѣгды безъ вывлашненя. И тутъ то именно жде интелигенцію руску не легка але вдячна друга задача — регулювати дѣло остаточного очищеня задовженыхъ господарствъ селянськихъ въ дорожъ выкупна тыхъ претенсій гипотечныхъ у тыхъ, котрій ти претенсіи на ліквідаціи набудуть.

P. S. Проектована черезъ польску репрессацію и властями краевыми попирана ликвидація — сталася, на ихъ отвѣчальность, фактомъ доконанымъ на столько, что дня 6 с. м. ликвидаторовъ потверждено и они въ слѣдъ за тымъ маютъ право — дѣло ликвидаціи розпочати. Однакожь тая тымчасова доба, въ яку справа банку рустикального вступила, не управняє руску интелигенцію, заложивши руки дожидати еи конця и конкурсу, противно вкладае на неи обовязокъ единатися и приведнуватись до всѣхъ, хочьбы и Поляками основанныхъ такихъ организаций, де буде о тое расходиться, щобы надто высокий вымаганія, які ликвидаторы ставляютъ и ставити будуть, на користь довжниковъ зменшати. Буде се хосенна дѣяльность беъ взгляду на тое, что число выплатныхъ довжниковъ есть на столько за мале, на сколько надѣлъ ликвидаторовъ суть за великий, и что при томъ складѣ рѣчей видище на конци ликвидаційного эксперименту конкурсъ неминучій, который за собою потягне обовязки, повысше обговореній.

Станиславовъ 9 цвѣтня 1884
Л. С. Елан

Дро М. Бунически.

Переглядъ часописей.

(„Kraj“, „Одесский Вѣстник“ и „Dzienn. Pol.“ о передачи Лаврѣвскаго монастыря Єзуитамъ.)

Справа отданя Лавропского монастыря въ руки Єзуитовъ загомонѣла вже луною по заграничныхъ газетахъ. Петербурскій „Кгај“ бачить на той справѣ сконцентроване теперь цѣле польско-руске пытанье. „Пытанье руске — пише онъ въ ч. 13 зъ д. 6 цвѣтня — вымagae конечно, щобъ отъ сего нового посяганя умыти були польской руки. Знаемо ажъ надто добрѣ, що анъ Добромиль анъ Лавропъ не належать до нась и не залежать отъ нась, що до комбинаціи входять ту рѣжні складники: римскїй, вѣденскїй, парля-

ловъ людскихъ. Нема въ вѣй нѣ одной стрѣчи, котрои мы мусѣли-бѣ соромитись. Те, що сказавъ Шевченко про свою музу, можна сказать и про цѣлу нашу литературу: „мы просто ишли, у насъ нема верна неправды за собою.“

Дальше смыло можемо скавати, що наша музя помимо свої молодості прислужилася уже въ высокой степени одвѣй важной и благодатной соціальнай реформѣ. Маю тутъ на одѣ внесенъе крепацтва въ Россіи, съ котрымъ останесь на вѣки звязане имя нашего безсмertного Кобзаря, того Тараса, що, якъ каже український народъ, „писавъ волю“, а такожъ имя нашего Марка Вовчка.

Оттакъ величаяся наша письменность такъ богатыми зборниками народныхъ пѣсень, приказокъ и загаломъ матеріаловъ етнографичныхъ до познанія сельскаго народа, якъ мало котра ииша въ Европѣ. Литература просвѣтна росте зъ дня на день и вже нынѣ може въ цѣлости выстарчить для повного выобразованія

нашихъ сельскихъ дѣтей.

Наша поезія и белетристика стоять вже
нынѣ выше, якъ у многихъ, а може и у пе-
реважной части загадныхъ повыше народовъ.
Творы такого Квѣтки, Марка Вовчка, Нечуя,
Шашкевича, Устіяновича и Федьковича, мо-
жутъ смѣло станути по-при оригинальныхъ
творахъ ново-грецкой, мадярской, румуньской,
сербской и ческой музы. Болгаре-же, Словѣн-
цѣ, Литовцѣ и Финляндцѣ не конче ще пове-
личаются больше якъ одnymъ писателемъ, ко-
трый рѣвнявсь-бы одному въ мѣжъ загадныхъ
нашихъ поетовъ. А нашему Тарасови рѣвно
всемирии почетъ залви на поваленава ко-

ментарий (! Ред.), соймовий (! Ред.), поза-соймовий
(Що се значить? Ред.), оголошуваний офи-
ціально (? Ред.) и шептаній по кутахъ. Але
прецѣ-жъ бессовѣстно було-бъ твердити, що
вѣякій въ загалѣ польській складники въ
те невмѣшаній. Отъ ти то складники конче
треба выелиминувати. Бо хочь-бы мы на-
вѣть охотно згодилися, що Єзуиты не суть вже
зовѣмъ тымъ, чимъ були передъ 100 лѣтами
(? Ред.), коли ихъ апостольска столиця выреклася,
и коли выгнанихъ одна только Россія приняла и
притулила до себе; хочь-бы мы припустили —
що впрочемъ очевидна рѣчъ — що законъ той
має и мужѣвъ славныхъ, людей науки, доброї
волї, пожертвованя, — то тымъ не змѣнимо ще
факту, що сама назва Єзуитовъ есть противна,
ненавистна Русинамъ. Така вже мѣжъ ними вы-
творилася традиція, такій въ душахъ ихъ зако-
ренився „пересудъ“. Отсуньмося отже, не доты-
каймося до той раны. Покиньмо вже разъ мисії —
ущасливлювання людей и народовъ противъ ихъ
волї. Нѣколи зъ такої сївби не буде плоду:
зерно еї противъ насъ іменно збстало затроене.
Що славою и верхомъ розуму на томъ полі для
другихъ, то ганьбою для насъ. Нѣмцѣ тисячу

селъ и мѣстъ польскихъ нынѣ перекрестятъ по-
сля своего календаря, — и выйде имъ то на здо-
ровлье; але нехай-бы Поляки одинъ ставъ, одис-
ополье пѣмѣцкое затягли до польской мапы — очи-
имъ ожогомъ высмалять, якъ шакалѣвъ почнутъ
ихъ цькувати и гнати. Маймо-жъ затымъ на по-
чатокъ хочь тѣлько смѣлости, щобы однодушно
передъ всѣми торжественно сказать, що полити-
ка езуитской опѣки надъ унію есть бѣлье нѣжи-
зложинствомъ, що есть фатальнымъ блудомъ по-
литичнымъ.“

Впопнѣ признаючи щиростъ тыхъ сильныхъ и досадныхъ словъ „Кгай-у“, мы бажаемо только, щобъ справдѣ они сиовнилися — для добра са- мыхъ-же Поляковъ, для очищенія ихъ совѣсти. Конечно, для убityя рѣвной дороги мѣжъ Руси- нами и Поляками, для приготованія поля згѣдного дѣланія для Поляковъ въ теперѣшнѣй хвили, за- мало було-бѣ — спекатись Езуитовъ и умыти руки, а оставити насть слабыхъ, звязанныхъ и без- помочныхъ, на волю куріи римской и езуитской ненасытности. Коли Поляки справдѣ щиро дума- ють о поеднанію и братерствѣ, то повиннѣ сами подати намъ въ той потребѣ руку помочи, по- виннѣ свое соборне *veto* кинути на вагу куріи римской, тымъ бѣльше, що именно они и нѣкто бѣльше лишили они накликали на насъ тую бурю.

Наведемо ще слова о той самой справі „Одесского Вѣстника“. „Наши читателѣ знаютъ — пише та газета въ ч. 71 зъ 9 цвѣтня, — що „злобою дня“ въ Галичинѣ — Єзуиты, котрымъ курія римска хоче передати другій уніятскій монастырь въ Лавровъ. „L' appetit vient en shangeant!“ Передача добромильского монастыря въ єзуитскій руки пошла гладко: Русини пошумѣли и на тѣмъ стало. Нынѣ прійшла черга на Лавровъ, а затымъ можна буде наложить руки и на другій монастырь. Кто мѣгъ помыслити, що Єзуиты, отогравши таку сумну роль въ исторії Польщѣ и Украины, зновъ выплынутъ на верхъ! Мѣжъ тымъ передъ нашими очима немовѣ-бы воокресає давно забута доба религійныхъ сваровъ, за-для котryхъ пролито було такъ богато

трый-небудь въ наведеныхъ народовъ.

Наша наукова література росте такожъ
въ дні на день. Словаря выпечатана вже
бѣльша половина; поважній працѣ нашихъ уче-
ныхъ розсвѣтлюють нашу историчну, літера-
турну и языкову минувшость. Учебники
шкѣльний для гімназій вже майже всѣ готовї;
занимаютъ они вже надъ 700 аркушівъ дру-
ку. Перекладовъ въ чужихъ языковъ есть у
насъ вже ледви чи не столько, що для звы-
чайної потребы нашихъ сельскихъ жenщинъ
могли-бѣ и теперъ вже бѣды выстарчити.
Языкъ очищуєся чимъ разъ бѣльше. Число
газетъ и всякихъ публікацій въ нашомъ язы-
цѣ взмагається въ року на рокъ, въ чого видно,
що наша публіка розростась и що здоровий
поглядъ на народній дѣла чимъ разъ бѣльше
бере верхъ въ народѣ. Мало-помало почина-
ють вже рушатись м великий масы.

Що сей оиянсъ нашои дотеперъшнои
литературной дѣяльности може сякъ-такъ насть
вже вдоволити, се признасть кождый. Невѣр-
нымъ-же Томамъ, що все ще бояться за нашу
народну будучность, пригадавъ-бы я лишь зга-
даного вже Дубровскаго и Фридриха II, сего
великого прусского короля, що вже за часовъ
Гетого и Шиллера не хотѣвъ иѣякъ вѣрити
въ способность нѣмецкой мовы до литератур-
ного розвою и въ еи литературну будучность.
Часто и разумній люде помыляются, именно

тогда, коли не разумѣютъ духа часу и не вѣрять въ его силу.

крови. На щастье, теперь льесь уже не кровь, але чорнило, та только кто знае, що насть чекає въ будучности?“

О, въ будучности жде насть „чаша благодати“! Вчерашний „Dziennik Polski“ приноситъ вамъ радостну вѣсть, что Лаврѣвъ не буде отданый Єзуитамъ, а только зреформованимъ Василіянамъ зъ добромильскаго новиціяту.“ Посля папской булѣ о реформѣ Василіянъ давній монахи мають усуватися, а ихъ мѣсце повинній занимати законники, приходячій зъ добромильскаго новиціяту. Зъ-разу думано, что при агитаціи дневниковъ рускихъ не стане въ Добромили кандидатовъ до новиціяту; мѣжъ тымъ зголосилося ихъ болѣе нѣжъ можна було приняти, мѣжъ іншими богаты старшихъ священиковъ уніятскихъ. Сего року виходитъ зъ новиціяту 12 священиковъ, а найстаршій мѣжъ ними, о. Жуковскій зоставъ именованый игуменомъ монастыря лаврѣвскаго, куды призначеній суть такожъ тѣ духовній, що сего року скончатъ новиціягъ. Давній Василіяне зъ Лаврова зботали перенесеній до іншихъ монастырївъ. Въ мѣру, якъ новиціягъ добромильскій до старчувати буде священиковъ, мусять уступати давній законники, а воѣ монастырѣ помалу будутъ покидати вѣти. Радієштіе православнаго

Яка есть рожница мѣжъ езуитскими выхованцями а Езуитами, — сего ще доси наука и выслѣдила, и протестуючи противъ отдачи Добромиля Езуитамъ, мы тымъ самымъ протестували и противъ „реформъ Василіянъ“ черезъ Езуитовъ для того вѣсть о повольномъ переходѣ всѣхъ монастырѣвъ въ руки езуитской и взглядно скромъ выелиминованю всѣхъ теперѣшныхъ чернѣвъ Василіянъ хиба „на мѣсяцъ“ — мусит наповнити насъ ще болѣшою тревогою. Але въ словахъ „Dziennik a Polsk-ого“ крыеся крѣмъ того ще одна неправда, а именно, что невдоволяющися передачею Лаврова въ руки своихъ выхованцѣвъ, Езуиты и самѣ хотятъ туды перенестися, пôдъ претекстомъ, що имъ за тѣсно въ Дубромили, а може и для того, щобы своихъ выхованцѣвъ не выпусккати надто швидко зъ пôдъ своеи опѣки. Се значно змѣняє выглядъ цѣлодѣла!

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Министерство торговли выпрацюва.

закона въ сиравъ увѣльненя отъ оплаты
говои. Поки сей законъ буде мѣгъ прїйти подъ
ды рады державной, треба напередъ порозу-
ися съ Угорщиною, бо въ дѣлахъ почтовыхъ
ествує одноцѣльна система въ обоихъ полови-
ь монархій.

(Корпусні маневри.) Пóсля донесень вѣденіи
сихъ газетъ мають отбутися сего року понеханіи
давнѣйшими роками корпусні маневры. Причиною
что послѣдними роками тѣ маневры не отбулися
бувъ недостатокъ материальнихъ средствъ ч
тамъ обкроенъе военнаго бюджету. Сего року при
знако въ спольномъ бюджетѣ на войсковій вираз
и концентрацію войскъ цѣлый миліонъ, с. е. в
порѣвнанію съ минувшимъ рокомъ о 250.000 з
больше, а министеръ войны задумавъ туло на
выжку ужити на переведеніе корпусныхъ манев
ръвъ, котрѣ отбудутся вздовжъ рѣки Мархъ ме
жи Берномъ и Пресбургомъ. Въ маневрахъ, ко

старымъ чоловѣкомъ, щобы памятати тіи часы, коли-то тая слава и признанье его заслуги мусѣли боротися ще таки и у насть дома и кождомъ кроцѣ зѣ злобою и темнотою. Нынѣ же высоко-етична и естетична вартость Тарасової музы находить не лишь вже всюды на нашѣ широкой землици бѣ Кавказу ажъ поза Карпаты найповнѣйше уянанье, але передъ нею клонится вже и далека побнѣчъ, — и Шевченкова слава лунає вже по цѣлой Славянщинѣ и Европѣ, разносячи повсюды съ собою вѣстки про народъ и землю, що зродили такого сына. Слава Шевченка есть и нашою славою, а заразомъ и наибѣльшимъ здобуткомъ бѣ часа нашего литературного отродженя.

Скоро отже вже нынъ наша письменность
може повеличатись такъ значными успѣхами
скоро бачимо, що и ишій народы часомъ щ
и съ меншимъ щастіемъ, якъ мы, змагаютс
на тѣмъ самомъ полі, що и мы, скоро знаємо
що працюємо підъ крилами генія XIX столѣ
тя, — то чого-жъ намъ упадати духомъ, хочъ
бы нашъ небосклонъ и покрывається часомъ
грозными тучами? Наша праця честна и гу
манна, єи успѣхъ нехібный. Не засыпляйм
отже только, не спускаймось на чужу помочь
але ступаймо даліше по нашей новой, хоч
тернистой дорозѣ; вчитуймось въ поезію на
шого безсмертного пророка-мученика; мужай
мося его духомъ, а дойдемо до цѣли и стане

трій розпочнутся дня 9 вересня, пріймо участь съ многими заграницными офицерами (Реформа адвокатуры.) Комисія рады державной залася на послѣдній даню, отбувшомся передъ величоднімъ проектомъ правительства що до змѣни постановъ ординаціи адвокатской зъ бр. Фандерлика, въ которой препоручавъ до спеціяльної дискусіи, забравъ голосъ. Какъ и поставивъ внесенье, чтобы начальствомъ правительства перейти до дненія рядку, доказуючи, что такъ продолженіе судової якъ и отказъ впису кандидата адвокатовъ зъ причины браку довѣрія несправедливъ и непрактичнъ. — Пос. до спеціяльної дебаты, замѣтивъ однакож уважає цѣле предложеніе недостаточнѣмъ на случай, колибы арт. 2 мавъ бути задани въ дотеперъшній стилизаціи, онъ буде вавъ противъ цѣлого закона. Пос. Томашевский ступавъ противъ постановъ о отказѣ въ кандидата на листу адвокатовъ зъ причинъ довѣрія, заявляючи, что така постанова ворота денунціаціи, протекціи и ущербъ. По промовѣ пос. Джованелли, що думавъ вступався за проектомъ правительства, комисія дискусію генеральну, котра продовжата тися по святахъ.

(Ситуация въ Босніи и Герцеговине)
сля приватныхъ вѣстей зъ Босніи подозрѣніи окупованихъ краяхъ не змѣнилося вѣдь горше, на разъ не можна однакожь сознаніемъ редукція войска окупацийного дастъ шансъ въ половинѣ мая, якъ се задумувало промежуткомъ, и чи дастъся перевести въ размѣръ людей, якъ се проектировано. Фортіфикаціи и поздовжъ границѣ Чорногорской вѣдь бути покончены а зъ стороны сусѣдовъ разъ чого боятися; но мимо того годъ течерь подумати о редукції войска, бо силы войсковои мусѣвѣ-бы бути заступленіемъ вѣднимъ збѣльшеньемъ жандармеріи, слѣдне неможливо для недостатку отишко до сені служби людей. Въ окупованихъ зъорганизована именно служба безпеченія такій способъ, що по краю кружать патрульованій зъ жандармеріи и войска а патруль окаузуются такожь на будучності ходными, то въ виду редукції силы вѣдь була-бы служба войска окупацийного аукціона. Щобы отже можна знижити стисненіе о пасійної силы войскової, треба передовіи старатися о значнѣ збѣльшенье жандармерії, щобы патруль складалися цѣлкомъ зъ большої части зъ жандармеріи. Коли трудинѣсть побольшевення жандармерії яко тѣмъ, що годъ достати отповѣдныхъ доказується, що не дастъся она усуваніи мая с. р.

ЗАГРАНИЦЯ.

Рухъ панболгарскій. Недавно
мы, що въ Софіи, столици князѣства болгарскаго, отбувся митингъ, въ котрому взяло участие 3000 особъ, а на котрому раджено надченьемъ всхѣдной Румеліи съ Болгаріею, выйшла въ сю пору гадка поднесена въ лученія Румеліи съ Болгаріею и деяния редна причина, не дастъся ще теперь означити; то лишь звѣстно, что она проявилася въ самой же Румеліи, деяния въ Филиппополи, Татаръ-Базарджику, въ колкохъ ще другихъ мѣсяцяхъ отбужденіи митинги. Що впрочемъ поднесено идею Румеліи съ Болгаріею, въ тѣмъ нѣчто противно, дивуватися потреба, для чего берлинскій отъ разу не довершивъ операціи не сполучивъ того отъ разу, что по сей родѣ до себе належить. Препѣтствіе

НОВИНКИ.

— Зъ Перемышля доносят намъ: Въ велику Пятницу с. е. въ цвѣти отпѣваютъ рускы богословы съ участемъ пп. гимназіастовъ точно о 4 го-дивѣ по полулица страстныя псалмы: I. Бортнянскій: а) „Благообразный Йосифъ“ (G-moll.) II. Рудковскій: б) „Насъ ради“ (C-moll.) в) „Ионуналь на еси“ (A-dur.) III. Гейнцъ: г) „Виджу Ты“ (F-moll.) IV. Рудковскій: д) „Распять я“ (Fis-moll.) е) „Ужасъ бѣ“ (Es-dur.) V. Лавровскій: е) „Насъ ради“ (C-dur.) з) „Искушилъ ны еси“ (A-dur.) VI. Бортнянскій: „Благообразный Йосифъ“.

— Зъ Глининъ пишутъ намъ: Якъ вже послѣдній разу мы доносили, д. 8 цвѣти въ ночи о 11 го-дивѣ цѣло море огнене залило мѣсто, а о пѣвчицахъ (не 109, а) 115 господарствъ обернулося въ пепель. За одну годину сто кѣлькастес родинъ зѣстало безъ даху, безъ шматка хлѣба, безъ оде-жини, безъ прюта... Нещастье дѣткнуло и жи-дѣть, а хрестянъ. Огонь вышовъ отъ ковали, Малого. Мѣжъ цѣлими погорѣла почта, будынки царохійскии съ цѣльмъ добуткомъ (вартости до 15.000 зр.), згорѣло богато худобы, а ѿтъ страшнѣйше, — и двое людей; одинъ мѣщанинъ и од-на мѣщанка нашли страшну смерть середь лю-того живла. Важко зглантити на згарица: далеко-далеко довкола руины и руины... наче позорице великої вѣйни. Жаль серде стискасъ, коли погля-днуть на тыхъ почернѣлыхъ, покалѣченыхъ людяхъ, коли прислукаша тымъ трогающимъ зойкамъ матерей, а риданіемъ попареныхъ дѣтей. Нынѣ побачишъ лиши плачучихъ, отогнающихъ газдѣть, думашюихъ надъ спопелѣмъ доброимъ, гасищихъ поспѣдній недогарки тѣлѣюихъ ѿзвалинъ. Од-ній тѣняются по чужихъ хатахъ и хлѣвахъ, а другій тулятся по-подъ церковь, ѿтъ мовы чудомъ остоялась посередь разбуреныхъ філь пожару. Можна надѣятися, ѿтъ кромѣ милосердныхъ лю-дей зъ цѣлого нашего краю, прибѣгнуть тутъ съ скорымъ ратункомъ такъ державий, якъ и краевъ институціи.

— Зъ Долинѣ пишутъ намъ: Въ доповненію до поданої вѣсти о самоубийствѣ учителя Барнаса доношу Вамъ, ѿтъ онъ гравъ съ шулерами отъ 1-го цвѣти до 2-го до пѣвчицы въ дому Фридлен-дера. Програвши всѣ гроши просивъ шулеровъ, ѿтъ ему половину звернули, але тіи его выклик-ли. Треба знати, ѿтъ въ Долинѣ есть зѣрганизо-ванія шайка шулеровъ, котра особливѣ має живи-на 1-шого, коли сельскій учитель дѣстаетъ пен-сію!... Похоронъ Барнаса, за которымъ всѣ това-ришъ дуже жалують, бо бувъ чоловѣкомъ чест-нымъ и здѣбнымъ, отбувся безъ церковныхъ це-ремоній.

— Шобъ чортъ девѧтьдесѧтъ девять паръ ходаківъ, то не знайшовъ бы такихъ гарніхъ по-рядкѣвъ нѣгде, якъ у нашої Галичинѣ. Въ Гли-нинахъ ѿтъ 8-го с. м. згорѣло сто кѣльканайцѧ господарѣвъ, почта, приходство, двое людей, и т. д., — нынѣ маємо вже 12-го, а въ урядовѣ „Газ-ѣ Lwowsk-ѣ“ доси о тѣмъ пожарѣ анѣ гад-ки! Въ „Gaz. Nag-ѣй“ и въ „Dziem. Pol.-ѣмъ“ тактъ само анѣ слова. А прецѣ се нещастье ве-лике, не щоденне; въ іншомъ цивилизованѣмъ краю въ сѣй хвили зъ уряду посыпались-бы телеграмы до всѣхъ часописей для завѣдомленія тыхъ, котрыхъ може сѧ вѣсть обходить, а даль-ше и дѣтаго, ѿтъ може знайшовъ бы кто, ѿтъ на першу потребу поспѣшивъ бы съ якимъ поратун-комъ... У насъ тога нема! А прецѣ польскій днев-ники могли сю отстрашна вѣсть повторить бодай за „Дѣломъ“. Еже, якъ бы такъ кѣлькъ жидов-скихъ шинкѣвъ спалахло, заразъ-бы посыпались донесенія о „страшеннѣмъ нещастію“! Теперь дру-гє дѣло. Читателямъ „Дѣла“ звѣстна причина самоубийства учителя Барнаса на двоціи желѣзничномъ въ Долинѣ. Правдиза причина загадочно вѣдома въ цѣлой Долинѣ и въ окрестности. Звѣстій тіи шулери, ѿтъ обограли Барнаса, зѣстана-на, въ котрой грано, а урядова „Gaz. Lwowska“ дѣстас зъ Долинѣ урядове завѣдомленіе, ѿтъ учитеља Барнаса допустивъ самоубийства зъ при-чины „убожества“. Та оно то нѣбы права: якъ его шулери обограли, то ставъ „убогимъ...“ Але-же зновъ въ „урядовѣмъ“ органѣ не годится закрывати шулеровъ... Розумѣяся, ѿтъ и други-львовскій „Times“ и, ѿтъ пильно чатають „Дѣло“ и сквально выигновуютъ зъ него тое, ѿтъ имъ на руку, — сего донесенія не занотували за „Дѣ-ломъ“, але за „Gaz. Lwowsk-ѹю“! Они такъ все: всѣхъ дефравдаций, „шляхотныхъ“ розбѣнництвъ, и т. п. не добавчають въ рускыхъ часописяхъ, бо имъ иде о то, ѿтъ широкїй свѣтъ думаютъ, ѿтъ нема вже нѣгде красногїй ладу и лучшо мораль-ности, якъ въ той провинції, де нынѣ Поляки верховодятъ... Намъ же иде о то, ѿтъ вояку моральну гниль выпѣкати хоче бы жареніемъ же-лѣзомъ...

— Комитетъ священикѣвъ, завязавшій ся въ цѣли торжественнаго обходу 50-лѣтнаго ювила о. Ивана Калиновскаго, декана жовѣвскаго, просить насъ посправити, ѿтъ ювила той отбudeся не 11 (23) цвѣти, якъ то въ рускыхъ газетахъ хибо було подано, але 10 (22) цвѣти, т. е. въ Свѣтлый вторникъ, въ мѣсци замешкани ювиля, въ селѣ Замочку. Те для вѣдомости родини, друговъ и по-читателѣвъ ювиля, котрый бутьто на ювила лично участвувати, будь свои благожеланія засла-ти хотятъ.

— Зъ Бруховицъ (коло Перемышлянъ) пишутъ намъ: Въ Бруховицахъ основуясь читальня захо-дами мѣщевого душнастыря о. К. Глѣбовицкого и учит. П. Кирчоза. Статуты, дорученіи вже ц. к. намѣстництву, подписаны яко члены-основатељи: два священикѣ, два учителѣ, одињъ академикъ, 12 селянъ и одна дѣвица п. Е. Г. О. К. Глѣбовицкій заходитися около спорядженія хаты на по-

мѣщеніе читальни. Щасть Боже розпочатому дѣ-лу. Громада Бруховицка зробить чей добрый по-чакотъ въ свой околицѣ!

— Новій читальни — якъ доносятъ до „Батькѣв-щины“ — закладаются въ 1) въ Славутинѣ коло Бережанъ; 2) въ Видѣновѣ въ пов. снятинському и 3) въ Руданцахъ коло Ярчева.

— При наближаючихъ-ся святахъ Великодніхъ при-гадуємо нашимъ Родимцамъ, ѿтъ памятавъ на Народну Торговлю^у у Львовѣ и на рускихъ купцѣвъ якъ п. Корытовскій въ Калушѣ, п. Досинчукъ въ Підгірніяхъ, п. Поповичъ въ Терно-поли (вно), и др. Рускій гроши не ѿде въ руки жидовъ, але хрестіанъ руского роду, осо-бливо-жъ тыхъ, ѿтъ чувствуются ѿцирими Руси-нами и беруть участъ въ нашомъ народнѣмъ жити.

— Зъ Городна (коло Львова) пишутъ намъ: До нашої мѣста має 1 маю прїти здѣ Львова на постолину залогу баталіонъ пѣхоты и має бути роздѣлены на кватири, по 2, 3 воїни на одну хату. Мѣщане наші даже тымъ зажуривши и ви-сыпали депутатію до намѣстника, ѿтъ вѣдома-ти прислукъ войска до того часу, доки Город-докъ не постарається о вибудувань касарнѣ, — але на дармо. Теперь проявивши въ Городку пля-мистий тифъ, тоже прїїхавъ сюди здѣ Львова шефъ санитетовъ, ѿтъ пошесте сконстатувати.

— Острене оружія. Австрійско-угорске министерство вѣйни выдало — якъ доносить „Politik“ — розказъ до комендантъ посадникъ корпусовъ, ѿтъ сейчасъ по получению розказу виострили зброю, яку носить войско, якъ такоже шаблѣ и бағнеты запаснї, котрый поспіша дотеперѣшнаго звичака була доперва острені въ часѣ наказаної мобілізації. Рѣночно засновано засомотряти жовнѣрбовъ въ посторонні бруски и пильники, котрими въ случаю мобілізації могли бы скоро виострити собї зброю. Министерство поручавъ якъ найбѣльше при-коронену, ѿтъ улекшти роботы въ случаю мобілізації.

— Именованія. Виши судъ кр. у Львовѣ именуєтъ Льва Сенаторича надзырателемъ вязни-ца въ Перемышли. — Рада шк. именуєтъ Дмитрия Вовкова дѣйтнімъ учителемъ школы етатової въ Винникахъ. — Цѣсарь затвердивъ виборъ Владислава Чайковскаго, властителя Медведовець, на презеса ради повѣт. въ Бучачи.

— Латинський архіепископъ Вѣршильский, старецъ 81-лѣтній, нездужає вже ѿтъ пѣвтора року. Тенеръ заслабъ онъ вже сильнѣйше и ходять слухи, ѿтъ отративъ вже навѣтъ и мову. Лѣкарь Янда и Скалковскій не отступають его. Довѣдусоша тѣ-перь, ѿтъ архієпископа масоя вже трохи лѣще.

— 67.000 зр. за „беніфунды“ и стемпелеви кары має оного року стягнути філокусъ — якъ доносятъ до „Kig. Lwowsk.“ — лишь въ однамъ повѣтѣ бо-бречкѣвъ. Немала та суза прізабирається — даку-вати невыпущуї трудолюбівости філокуса за цѣль-ыхъ 15 лѣтъ! Чи не лѣпше було-бы може за-вести таки „беніфундовий“ податокъ?

— Два портрети Гроттера въ сельской хатѣ на Польдю. Пѣль чаю якоиси миси въ окрестности Городенки середь руского населенія, зносили се-ляне р旣жі образы до поясченія. Межи вицими принесла такоже одна селянка два дуже хороши портреты Русина и Русинки и просила священика, ѿтъ котрого може сѧ вѣсть посвятити, хоче то не суть святій, а только — си дѣти. Мисіонеръ ставъ пильно пріглядяти тымъ образами, а женщина сказала: Еї! то, прошу егомоштѣ, давніми роками бувъ тутъ одинъ малиръ и видалювавъ менѣ отъ дѣти и дарувавъ менѣ тѣ образы та оказавъ: „Коли на вѣстъ, храни Боже, прїде велика бѣда, то за-несеть ихъ до Львова и покажеть лишь піднісись, а тамъ дадуть вѣстъ за кождый по 500 срѣбреныхъ.“ Мисіонеръ сконстатувавъ, ѿтъ образахъ бувъ піднісись Артура Гроттера.

(М.) Емануель Гайбелъ, одињъ зъ найбѣльшихъ

сучаснихъ постгѣтъ нѣмецкихъ, умеръ д. 6 цвѣти с. р. въ своїмъ рѣдакомъ мѣстѣ Любецѣ. Родився онъ тамъ-же 1815 року. По скінено сту-дїї университетскїхъ дѣстаетъ посаду домового

учителя у амбасадора руского въ Атенахъ. Колькальний его побута пѣль греческимъ не-бомъ, въ виду чесленій памятникѣвъ старо-грецкої штуки и ѿтъ въ товариствѣ ученого ге-лениста Курція, поклавъ на завѣтнѣ свою пе-чать на всѣхъ его творахъ; правдиво клясична гармонія змѣсту и форми, майстерство бесѣдъ и звука и супоконія погоднѣйшо характеризують

его чесленій творы поетичнї, котрой ино ѿтъ не-давно вишли збронімъ виданьми въ десяти томахъ. Въ р. 1840 вернувшись до Нѣмеччини, дѣшидко звернувшись на себе загальну вѣсту, яко на нову звѣзду нѣмецкої поезії. Баварскій король Максиміліанъ II покликавъ его 1852 р. на катедру філософії мінхенського университету и именувавъ его своимъ лекторомъ. На той посадѣ перебувавъ онъ до смерти Максиміліана, по чѣмъ вернувшись до Любека, де яко горовий обыватель мѣста проживавъ до самої своеї смерти. Гайбелъ, яко сказано, одињъ зъ першихъ майстрѣвъ пое-тичної форми, — але поезія его, не маючи дви-жучої сили въ великихъ и животрепечущихъ ідеяхъ сучаснихъ, не пографити наїхъ-то такоже зрушити и пѣднести, якъ и. пр. поезія Лен-ава. Сучаснї поетомъ въ повнѣмъ значенію тога слова Гайбелъ нѣколи не бувъ, — его пое-зія гладка, чиста, ясна якъ хрусталь, але трошка малокровна.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Въ четверть вечеромъ кинулася молода жідѡвка зъ другого поверха дому при площа бірнадинскїй на тротуару. Причиною са-моубийства мала бути нещасливна любовь. — Вы-става образовъ Матейка буде до лат. великої понедѣлка замкнена. — Въ Підгірцахъ коло Вин-никъ селянинъ Орлюта пробивъ власну жінкѣ ножемъ, котримъ рѣзавъ кабана. Орлюта удававъ,

будьто-бы жінка сама зарѣзала, але дѣти вы-дали єго, бо вѣймъ розказували: „Тато самій маму зарѣзали.“ Убийцо арештували жандарми и от-ставили до суду въ Винникахъ. — Въ Лисени-цахъ, пѣвъ мілъ за Львовомъ, згорѣла стояча пѣ-далеко корчма шопа належава до жіда Гедала Рознера. Въ шопѣ єї згорѣвъ такоже парубокъ Йосифъ Кусикъ родомъ зъ Петрикова поз. тар-новскаго. Онъ почувавъ въ єї шопѣ и положивши позно спати въ станѣ нетверезомъ. Здається, ѿтъ єго причини повстали пожаръ. Въ шопѣ, де було богато сїна и соломы и 1000 кѣтъ яєць, згорѣла такоже одна корова. — Въ Вѣдніи ува-зено недавно властителя друквара Гросса и двохъ жідѡвъ за фальшование російскихъ грошій паперовихъ. На реквизицію вѣденської поліції арештовано сими днами въ Москвѣ ѿтъ одного спільнника жіда.

— Для бѣди. учениковъ рускої гімназії передавъ Вс. о. Яремкевичъ ѿтъ братствѣ 1) церкви Успія Камарова, 2) Зубки, 3) Переосы разомъ 5 зр. Спаси-Богъ! В. И.

— Для педагогичнаго товариства приполявъ Вп. Вол-лучаковскій, адвокатъ краевий въ Тернополи 2 зр. (вписове и рѣчна вкладка). — В. И.

— Жертви на бурсу св. Николая въ Станиславовѣ Подадесь до загальнїй вѣдомості, ѿтъ єї вечера съ таціями, устроеною въ користь бурсы Братства св. о. Николая днія 9 (21) лютого о. р. въ Станиславовѣ вѣдуло по юнійшому днію доходу брутто 361 зр. 15 кр.; а понеже розходы вишили 177 зр. 15 кр., то до каси заведена вплинуло чистого доходу 184 зр. Выдѣль Братства св. о. Николая ува-жаетъ своимъ приятнѣмъ обовязкомъ П. Т. Родимцямъ, котрый на той вече рично потрудили-ся; такоже тымъ, ѿтъ можучи въ забавѣ лично участвуваши, жертвию своимъ бурсамъ на-дблали; дальше тымъ, ѿтъ зложеньемъ наддат-костей заявили свое ѿщадливіе; дальше Вп. Бр. и С. такжь отлично таціями аранжувавши; по-тому П. Т. пп. комитетовимъ, около дѣль вечера ѿтъ єї поїздомъ признаньемъ потрудивши; на конецъ вѣймъ, ѿтъ якимъ будь чиномъ причинилія до тѣкъ уопішної удачї сего вечера, ѿтъ котрого для скудної каси, 35 воспитанникамъ батьківскїй пріюти даючи, вишили повношій доходь, — вонародно заявяти широ-руске Спаси-Богъ! — По поводу вечера съ таціями зложили або надблали: По 5 зр.: П. Т. деканъ о. Гали-ковскій, о. Валявскій, Вп. помѣщикъ п. Федоро-вичъ, дръ М. Бучинський, 4 зр. зложивъ о. Гой-данть. По 3 зр.: П. Т. дръ Каминський, дек. Шав-ковскій, п. Керекярто, о. Семеновъ, о. Бобиковичъ, о. Витошинський, о. Городицький, о. Даниловичъ, о. Давидовичъ, о. Заревичъ, п. Заячковскій, п. Ива-ницкій, о. Крайковскій, о. Киселевскій, Копи-стяньскій, о. Левицкій въ Нижнєве, о. Левицкій зъ Майдану, о. Медвецкій, о. Мыкиць, о. Малицкій, о. Руденський, о. Рошевичъ, о. Соневиц-кій, о. Струтианський, о. Яцкевичъ, о. Сабать, о. Копрятко, поручникъ п. Пелехъ. По 2 зр.: П. Т. п. Гушалевичъ, п. Грабовенський, п. Колянковскій, п. Лазаркій, п. Стеблецкій

не отпovedala, до рады державной петицію о усуньїе неправно заведеної обовязкової науки польского языка въ школѣ мѣщевѣй. Минувшого звонъ року, хочь уже хорої, опѣшивъ ще на родинѣ Вѣчѣ до Львова. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— «Нивъ» — подъ такимъ заголовкомъ печатается и выде издаваемъ въ Одесѣ новый украинскій альманахъ. «Збронникъ себѣ» — пишутъ намъ въ Киевѣ — «буде на взорѣ альманаха „Рады“, що торбѣ вышовъ у Киевѣ, але жъ має бѣржитися бѣзъ него тымъ, що у „Нивѣ“ далеко бѣше буде науковихъ розправъ, такъ якъ кохались було въ петербургской „Основѣ“, хочь и значиша частина буде бѣдена бѣлетристиця, а на сїй нивѣ зважають ойтова чи мало новихъ талантовъ. Помагай Богъ Вамъ, земляки, отоей Вашъ засѣвъ на рѣднѣй нивѣ прибдати!»

— «Вѣдомы Америки», розказавъ К. С. зъ-подъ Белаза. Коштомъ и заходомъ Товариства „Просвѣтъ“. Подъ такимъ заголовкомъ вышла свѣжо зъ печати най-

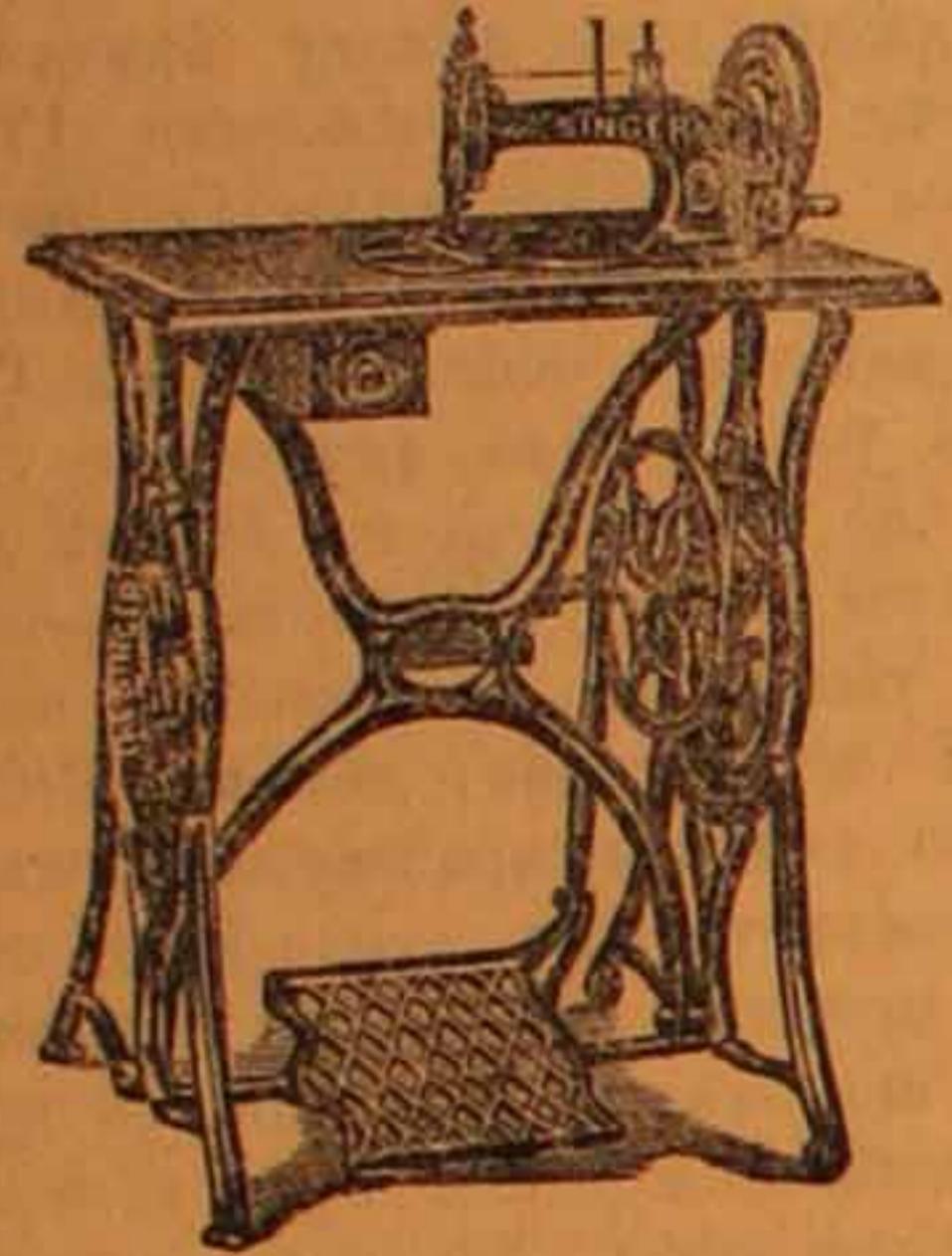
новѣшя (79) книжочка „Просвѣтъ“, обнимаюча 63 сторіонъ печати. Текстъ розпадається на 18 роздѣлівъ, зъ котрихъ три перші въ популярный и приступний спосібъ поясняють елементарній поняття физичої географії, слѣдуючій роздѣлъ (4—15) оповѣдають занимачо факты открытия Америки, згрупованій около могучої личності Кристофа Колумба; въ конці 3 послѣдніхъ роздѣлівъ мѣстить коротенький поглядъ на дальшій открытии въ Америцѣ по смерти Колумба, особливо на здобутїе Мексику. Книжочка та, цѣкава що до самого предмету и не менше гарна подъ взглядомъ обробленія, есть безперечно окраскою видавництва „Просвѣтъ“ и найде середъ нашого народа багато охочихъ читателівъ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (27—?) поручас

Впрыскиванія и капсули зъ ростинъ Матіко. Флашка впрыскиванія 40 кр., капсулька 80 кр.

20 процентъ за машину до шитья.

72 пейсатыхъ агентовъ звиваються черезъ цѣлій рокъ по краю и предкладаю нашої легковѣрбїй публікѣ машини до шитья на раты, блягую при тѣмъ свою жаргономъ, що то машини **оригінальній американській** и що тї машини получили па выставѣ амстердамской дипломъ почестіи и т. д.

Все то фальши и бляга!

Але для чого тї агенты такъ неутомимо уганиаютъ по краю и такъ блягають? — бо добтають за то 20 процентъ бѣгъ тої квоты, которую подписано имъ на реверсѣ за машину.

Прошу почислити сколько проценту платить нашъ бѣдный край самыи агенты машиновими.

Рахунокъ простий. Єсть ихъ 7, кождый агентъ спродасть рѣчно чрезъ свою блягу що найменшо 50 машинъ, а пересчина квоты определено машини 60 зр., а зъ той квоты получас агентъ 20 процентъ.

Памятай поважаній читатателю, що лишь та фирма може платити агентовъ 20 проц., котра дає лихі машини за грубій гропѣ.

Такъ само дѣєся съ образами, годинниками и тюльчиками другихъ рѣчей.

Щобы разъ зробити конецъ такому страшному взыскываню нашої публікї, постановлю ѹть нового року держати на складѣ З роды машини до шитья Зингера, т. є. зъ трехъ робжныхъ фабрикъ по цѣнахъ найпривѣтливішихъ

Машини Зингера нѣжі съ найнов. полѣпшепями по 68, 55 и 45 зр. Машини Зингера ручнї по 48 и 38 зр. Раты тиждневій 1 зр., мѣсячнї 3 зр., квартальнї 12 зр., готовкою же о 10% дешевше.

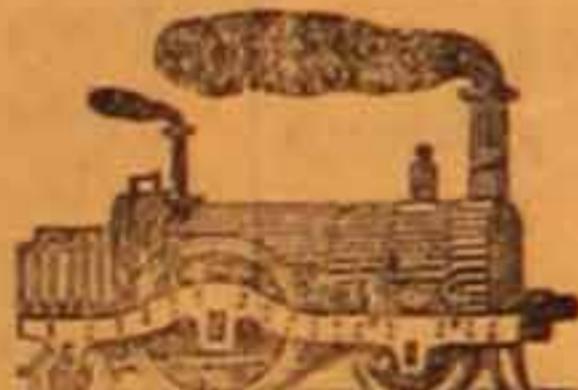
ГВАРАНТИЯ 5 ЛѢТЪ.

Въ виду нової уставы промисловон, що якъ разъ вийшла въ житїе, всяка зъ стороны агентовъ обѣцвана гварантія и напраша устава.

Іосифъ Иваницкій механикъ и властитель торговлї машинъ. Львовъ, готель Жоржа.

Принятій въ замѣну машини уживаній, бѣздодро по той самой цѣнѣ по якѣй я приймлю, т. є. ручнї бѣгъ 3 до 12 зр., нѣжі бѣгъ 5 до 15 зр.

Товариство ц. к. уpriv. Львовско-Черновецко-Ясской желѣзницѣ.

Подписано рада завѣдуюча має честь запросити акціонеровъ ц. к. уpriv. Львовско-Черновецко-Ясской желѣзницѣ на маючай отутися

XXIII. (ЗВЫЧАЙНЫЙ) ЗАГАЛЬНЫЙ ЗБОРЪ Въ середу дня 30 цвѣтня 1884

о 10. годинѣ передъ полуночю, въ сали Товариства инженеровъ и архитектовъ у Вѣдни (Eschenbachgasse, 9.)

Предметы обрадъ суть слѣдуючі:

- Справозданье рады завѣдуючо.
- Справозданье дотыкаюче руху на линіяхъ австрійскихъ и румунськихъ за р. 1883.
- Справозданье выдѣлу ревизійного зъ рахунківъ руху и замкненїа рахунківъ за р. 1883.
- Внесенія рады завѣдуючої взгляdomъ роздѣленія чистого доходу.
- Выборъ выдѣлу ревизійного.
- Внесенія рады завѣдуючої, дотыкаюче узысканія концесіи на будову и рухъ желѣзницѣ зъ Львова черезъ Раву руску до россійской границѣ коло Нетребы (Томашова).
- Внесенія рады завѣдуючої дотыкаюче участія Товариства при доставѣ капиталу на будову а заразомъ и обнія руху на желѣзницяхъ локальныхъ, выходящихъ зъ линіи головної.
- Выборы до рады завѣдуючої.

1062 1—1

Та Панове акціонери, котрій схочуть взяти участія въ загальному зборѣ, або таожъ думають сповнити свое право голосованія отпovѣдно до статутовъ, мають зложити свои акціи найдальше до 22-го цвѣтня 1884 въ центральній касѣ Товариства (I. Elisabethstrasse No 9.) або въ англ. австрійскомъ банку у Вѣдни, въ зборній касѣ Товариства у Львовѣ, въ галицкій банку гипотечному у Львовѣ або въ его філіяхъ въ Краковѣ, Черновицяхъ и Тернополі, въ банку англо-австрійскомъ въ Лондонѣ або въ Banque national de Romanie въ Букарештѣ — и то въ подвѣдно зладженыхъ консигнаціяхъ (до чого будуть выдаватися въ наведеныхъ касахъ бесплатно бланкеты) и получать вразъ съ потвердженіемъ легитимації карты на загальний зборъ.

На случай заступства треба на отворотній сторонѣ картъ легитимаційныхъ умѣщено повномочиство власноручно подписать.

У Вѣдни 30 марта 1884.

Рада завѣдуюча.

Найсильнѣйший и певно дѣлаючій

ДРОЖДЪ

прасований

по 1 зр. 20 кр. кильогр.

ФАРБЫ ПА ПИСАНКИ

въ 8 краскахъ

по 5 кр. пачка,

ЗОЛОТИЙ И СРѢБРНИЙ

по 10 кр. пачка.

Всѣ товары корѣннї полуудній и деликатесы въ найлучшихъ га

тукахъ и найдешевше поручас

СТ. МАРКЕВИЧЪ

во Львовѣ, Рынокъ ч. 42.

1047 (4—5)

ЗНАЙДЕНЕ!!!

то неутомимыхъ студіяхъ пощастилося наконецъ Дру фонъ Бенденъ зможти

Помаду на волосъ

о котрой съ повњимъ правомъ можна твердити: она сповняє свою праціву цѣль. Въ зовѣмъ короткомъ часѣ вytворює таї помади новий и сильный волосъ на бородѣ и головѣ и не допускає вypadati волосъ. Вынаходчикъ гарантуетъ за безъусловный успѣхъ.

Цѣна за фляконъ 2 зр.

Можна набути за попередною присылкою палежито-сти лишь у вынаходчика Дра фонъ Бенденъ, Прага, Salmgasse, 7. 1019 (23—24)

Муштарда - Естрагонъ

въ пакетиковъ пакованію.

Викторъ Шмидтъ и Сыни.

Вѣденська спеціальність

найвища тутешна марка $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ килівъ склони правдивъ лишь въ фирмѣ и охоронною маркою може дѣстати въ всѣхъ склахъ, торговляхъ корбівими товарами и деликатесами.

840 (23—26)

МЕРТВІЙ ДУШЬ

въ пакетикахъ

гумористична повѣсть Миколая Гоголя съ портретомъ автора и „Словомъ отъ Выдавництва“ (278 стро-рона въ великій 8-ки).

Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр.

Достати можна въ адми-

ністрації „Дѣла“ або въ

книгарнії Ставроніїїской.

ДЫМЪ

повѣсть Ів. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ адми-

ністрації „Дѣла“ або въ

книгарнії Ставроніїїской.

БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ

образокъ зъ галицкого житїя, написавъ Василь Барвінокъ, стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр., съ пересылкою 90 кр.

Достати можна въ адми-

ністрації „Дѣла“ або въ

книгарнії Ставроніїїской.

СТАТУТЬ ЧИТАЛИНЪ

вразъ съ

поданьемъ до ц. к. Намѣстництва

выдало товариство „Просвѣтъ“ и продає по слѣдуючихъ цѣнахъ: 5 прямѣрниківъ (Статутъ и 1 примѣрн. поданіе до пересылки почт.) 20 кр.

Товариство „Просвѣтъ“

у. Скарбовска ч. 2.

1039 4/12

Perlmoss-Portland, utrzymuje na skladzie litylko ARNOLD WERNER we Lwowie

на свята!

Ново отвореній складъ свинини

Станислава Якубовскаго

у Львовѣ

при улиці Театральнї, ч. 12, противъ костела оо. Єзуїтів поручає на свята

шинки, ковбасы, якъ такожъ всякий выробы входящіи обсягъ рѣзинич.

Всякий замовленія на провинцію высылаются заразъ въ воротною почтой.

П. Т. отбираючимъ бѣльшу сколькость опускають чинъ рабать.

1063 1—3 Поручаю ласкавымъ взглядамъ

Станиславъ Якубовскій

Львовъ, ул. Театральна, ч. 12.

Складъ фабричній красокъ, лякеровъ, покостовъ, і

дуктівъ хемічніхъ заразомъ и торговля матеріалами

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1030 (18—?) во Львовѣ, Ринокъ

поручас

Краски олѣйній

зовѣмъ готовій до ужитку, до

мальованія дверей, оконъ, помостівъ, да-

хобъ, домбовъ, огородовихъ зарадівъ и